

har før set Love med Revisionsbestemmelser gaa igen den ene Gang efter den anden, uden at de er blevet revideret. Jeg minder den ærede Ordfører om, at vi den Dag i Dag lever under en Valgkredslov, som i selve sin Titel angiver sig som en midlertidig Valgkredslov, og den har vi levet under siden 1895, altsaa i 18 Aar, og det samme er Tilfældet med adskillige andre midlertidige Love. Naar Revisionsbestemmelser kun har den Virkning, at der forelægges Forslag til Revision, men Rigsdagens Afdelinger afgør, om de overhovedet vil indlade sig paa at revidere, er der jo ikke det mindste betryggende i saadanne Revisionsbestemmelser.

Et andet Hovedpunkt i Rækken af Ændringsforslag er det, der angaar Statstilskuddet. Her stiller Flertallet et Ændringsforslag under Nr. 15 og Mindretallet et under Nr. 16. De to Forslag afviger selvfølgelig fra hinanden. Ifølge Bilag 13 i Betænkningen vil Flertallets Ændringsforslag medføre en forøget Udgift for Statskassen paa 264.000 Kr. ved Forøgelsen af Statstilskuddet. Den ærede Ordfører (Kierkegaard) angav Forhøjelserne i nogle Øre, 0,84 pr. Medlem for Jyllands Landdistrikter o. s. v. Han nævnede, at der ogsaa vil blive nogle Øres Nedsættelse for de københavnske Sygekassemedlemmer. Det lød saa beskedent og stiltørdigt, men Tallene viser sig alligevel at være mindre beskedne, end de lyder, naar man nævner Nedsættelsen og Forhøjelsen pr. Medlem, thi man tilsigter ved Flertallets Ændringsforslag at berøve de københavnske Sygekasser en aarlig Sum af 62,436 Kr. af det Statstilskud, de hidtil har oppebaaret, og at yde Jyllands Sygekasser 191,791 Kr. i forøget Tilskud, Øernes Landsygekasser 125,973 og Købstædernes Sygekasser 9,463 Kr. om Aaret. Altsaa Tallene virker i deres Helhed noget anderledes, end naar man nævner disse Brøker af Øre. Jeg indrømmer, at Resultatet bliver det samme, men Tallene er altsaa ganske betydningsfulde alligevel. At berøve Sygekasser 62,000 Kr. om Aaret betyder naturligvis noget for disse Kasser. Paa den anden Side har jeg og Mindretallet i det hele ikke noget som helst imod, at der ydes Jyllands og Øernes Sygekasser et forøget Statstilskud. Naar vi tager, hvad de faar ved selve det forøgede Statstilskud og ved de 62,000 Kr., som tages fra de københavnske Kasser, bliver det forøgede Statstilskud til Sygekasserne udenfor København 326,000 Kr. Vi har, som sagt, intet derimod, men anser det for en særdeles

god og nyttig Handling at yde dem dette forhøjede Statstilskud, thi der trænges dertil. Og saa haaber jeg, at det maa medføre, at der opnaas større Dagpenge for de Folk, som i allerhøjeste Grad trænger til mere, end hvad de kan sikre sig under de nuværende Forhold. Men til Trods derfor kan jeg ikke indse Nødvendigheden af at berøve de bestaaende Sygekasser en væsentlig Del af det Statstilskud, de hidtil har oppebaaret. Det er dog en Kendsgerning, at de københavnske Sygekassemedlemmer har været de mest offervillige overfor Sygekasserne. Hvorfor skal de nu straffes ved Nedsættelse af Statstilskuddet, fordi de har været offervillige og rede til at betale høje Kontingenter for at sikre sig bedst muligt under Sygdom og derved skaane Samfundet for Udgifter, som ellers kommer til at paahvile det. Thi naar Arbejdere her i København, f. Eks. Murersvendene, som den ærede Ordfører (Kierkegaard) nævnede, er saa formastelige at ville sikre sig 3 Kr. i Dagpenge, eller hvilke Dagpenge det nu maatte være, er det ikke for deres Fornøjelses Skyld, at de betaler store Kontingenter, og de ønsker ikke disse 3 Kr. i Dagpenge for at kunne føre Velleved, men for at kunne afholde de nødvendige Udgifter til Husleje og Familiens Underhold uden at blive tvunget til at gaa til Fattigvæsenet, naar Sygdom kommer. Det er i allerhøjeste Grad i Samfundets som i Kommunekasserens Interesse, at Arbejderne i København har sikret sig høje Dagpenge og er gaaet ind paa at betale høje Kontingenter.

Stillingen er da den, at de, der har betalt det højeste Kontingent, hidtil har faaet det mindste Statstilskud. Flertallet taler nok om, at der er øvet en vis Uret overfor Landsygekasserne, altsaa de fattigste Sygekasser, ved, at de københavnske Sygekassemedlemmer har faaet saa stort Tilskud, medens Tilskuddet er mindre paa Landet. Men det faktiske Forhold er jo det, at forholdsvis har Byernes Sygekassemedlemmer faaet det mindste, Landet det største Tilskud. Som Regel er det 2 Kr., en Mand i Byerne sikrer sig i Dagpenge. De 3 Kr., som den ærede Ordfører nævnede for Murersvendene, er en Undtagelse. Men 2 Kr. er en Mand nødt til at sikre sig. I Husleje skal han betale 1 Kr. om Dagen, det nytter ikke, han fortæller Værten, han er syg, og 1 Kr. kan neppe siges at være for meget til Familiens Underhold. For at opnaa disse 2 Kr. maa han gennemsnitlig betale 25 Kr. i Kontingent om Aaret. Af Statskassen faar et saadant